

Wstęp.....	7
1. Poetyka fragmentu, czyli <i>quantum sive totum</i> . Schleiermacher, Schlegel	9
2. Między fragmentem i metafizyką. Novalis, Hölderlin	31
3. Fragmentaryczny język późnych dramatów Słowackiego	47
4. <i>Balladyna</i> Słowackiego – ironiczne gry fragmentami	57
5. Przemiany etyki bohaterów Słowackiego	75
6. Dramaturgia fragmentu. Genezyjski dramat Słowackiego	87
7. Słowacki – fragmenty millenarystyczne	103
8. Defragmentacja mitów antycznych w <i>Samuelu Zborowskim</i> Słowackiego	117
9. [Zawisza Czarny] Słowackiego – „fragmenty dramatyczne”	129
10. <i>Zawisza Czarny</i> Tetmajera – „fantazja dramatyczna”	137

11. Figury młodości we wczesnej twórczości Norwida	147
12. Norwidowa Pani M. odwiedza muzeum	157
13. Ruiny, fragmenty, strzępy. <i>Epimenides</i> Norwida	165
14. Norwid na ruinach Pompei	173
15. Dekonstrukcje postaci mitologicznych. Syreny Wyspiańskiego	183
16. Strzępy romantyzmu w polskich dramatach po 1960 roku	193
17. Polityka a poetyka dramatu po 1968 roku	203
18. Dokument w dialogu scenicznym. Hadyna	225
19. „Wszystko jest obok”. Iredyński	241
Nota	251
Indeks nazwisk	253